

Dosarul nr. 2ra-795/19

Instanța de fond: Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei – H. Craveț

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – A. Garbuz, A. Ciobanu, I. Grosu

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Veaceslav Nicoară,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Agenția
„Moldsilva” împotriva lui Veaceslav Nicoară cu privire la încasarea datoriei în baza
contractului de arendă și a dobânzii de întârziere,
împotriva deciziei din data de 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin
care s-a respins apelul declarat de către Veaceslav Nicoară, s-a menținut hotărârea din
data de 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei,

constată:

La 24 noiembrie 2017 Agenția „Moldsilva” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Veaceslav Nicoară cu privire la încasarea datoriei în sumă de
4 450 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 3 326 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 13 octombrie 2010 a încheiat cu
Veaceslav Nicoară contractul nr.191 de arendă a terenurilor din fondul forestier în
scop de recreere. Prin contractul dat lui Veaceslav Nicoară i s-a transmis în arendă
terenul forestier cu suprafața de 1,0 ha, situat în cadrul întreprinderii pentru
silvicultură Chișinău, ocolul silvic Ghidighici, în scop de recreere. În conformitate cu
pct. 3 al contractului de arendă Veaceslav Nicoară urma să achite anual plata pentru
arendă în sumă de 4 450 de lei nu mai târziu de data de 01 martie pentru anul viitor .

Agenția „Moldsilva” a menționat că prin acordul adițional de reziliere din
28 aprilie 2016, contractul de arendă nr. 191 a fost reziliat.

Ulterior rezilierii contractului s-a constatat că Veaceslav Nicoară a acumulat o
datorie la contractul dat în mărime de 4 450 de lei, ceea ce constituie plata arendeii
pentru anul 2014.

Neachitarea de către Veaceslav Nicoară a plății de arendă în termenul stabilit a condiționat calcularea unei dobânzi de întârziere în sumă de 3 326 lei.

Reclamanta a menționat că pârâtul refuză să achite sumele calculate, iar toate încercările de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, nu s-au soldat cu succes.

Prin hotărârea din 24 ianuarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de către Agenția „Moldsilva”. S-a încasat de la Veaceslav Nicoară în beneficiul Agenției „Moldsilva” datoria în baza contractului de arendă nr.191 din 13 septembrie 2010 pentru anul 2014 în sumă de 4 450 lei, dobânda de întârziere 3 225, 88 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 340 lei, în total 8 015, 88 lei. S-a încasat din contul lui Veaceslav Nicoară în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei. (f.d.40, 47-50)

Prin decizia din 10 mai 2018 a Curții de Apel Bălți s-a admis cererea de apel declarată de către Veaceslav Nicoară, s-a casat hotărârea din 24 ianuarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei, s-a adoptat o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca tardivă. (f.d.74, 75-79)

Prin decizia din 17 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea de recurs declarată de către Agenția „Moldsilva”, s-a casat decizia din 10 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a remis cauza la Curtea de Apel Bălți, pentru examinarea apelului pe fond. (f.d.98-102)

Prin decizia din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a respins cererea de apel declarată de către Veaceslav Nicoară, s-a menținut hotărârea din 24 ianuarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei. (f.d.116, 117-122)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut corectă hotărârea instanței de fond, ori termenul de prescripție la acțiunea dată începe să curgă cu data de 28 aprilie 2016, când a fost încheiat acordul de reziliere a contractului de arendă nr. 191 din 13 septembrie 2010. Odată, cu semnarea acordului dat Veaceslav Nicoară a recunoscut și datoria acumulată, care urma să fie stinsă în termen, fapt ce nu a fost făcut de ultimul. Instanța de apel a concluzionat că Agenția „Moldsilva” a depus cererea de chemare în judecată în termenul general de prescripție.

La 27 februarie 2019 Veaceslav Nicoară a declarat recurs împotriva deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, încetarea procesului sau scoaterea cererii de pe rol și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d.130-135)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material și procedural, ceea ce a condus la soluționarea greșită a cauzei. Instanțele de judecată la emiterea hotărârilor eronat au concluzionat faptul că Agenția „Moldsilva” a înaintat acțiunea dată în termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 06 decembrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Bălți la 02 ianuarie 2019, expediată prin intermediul oficiului poștal părților la 03 ianuarie 2019, recepționată de

către recurentă la 21 ianuarie 2019.(f.d.127) Astfel, recursul declarat de către Veaceslav Nicoară, la 27 februarie 2019, se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de Veaceslav Nicoară, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Veaceslav Nicoară a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Veaceslav Nicoară, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Veaceslav Nicoară, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Veaceslav Nicoară inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Veaceslav Nicoară, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas